

Standpunkt vilde være rigtigt atter at stille sig paa det yderlige Standpunkt, medmindre man skulde have det Formaal for sig at beholde, hvad vi have, og faae Loven forkastet, thi i saa Fald er det en anden Sag. Det vil da være ganske rigtig at stemme for Forslaget under Nr. 1; men for dem, der ønske at faae Lovforslaget ophøjet til Lov, finder jeg ikke, at dette vil være rigtigt, særdeleshed efter, hvad der nu er skeet i det andet Thing. Det er mig bekendt, at der er ikke saa af de Medlemmer her i Thinget, der hidtil i denne Sag have deelt Mening med mig, og med hvem jeg ofte, ja, jeg kan vel sige som oftest, pleier at samstemme, der ere af den Mening, at det allerede paa dette Stadium vil være det Rigtigste at forkaaste alle Forslagene og stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger, for derved at gjøre en taalelig Ende paa Sagen. Hvorvidt jeg vil kunne gjøre dette Sidste, forsaavidt alle Forslagene skulde blive forkaastede, skal jeg ikke endnu kunne sige — det vilde gaae mig noget nær — men det er mit Ønske, at kun den Forandring maatte skee, at disse Ord udgaae, som der vil blive affemt over ved den anden Afstemning over Forslaget under 3. Der er endda Noget tilbage at forhandle om, ja, som den ærede Taler, der havde Ordet før mig, sagde, ikke saa Lidet endda. Der vil kunne blive Tale om 8 Mar, hvad der jo er det Dobbelte af 4 Mar, der vil kunne blive Tale om 6 Mar, hvad der jo ligger i Midten, der vil kunne blive Spørgsmaal om andre Maader, andre Former at løse Sagen paa. Ingen kan vide, om Landstthinget, naar Folkethinget kommer tuode, dog ikke maaskee kan gjøre det Samme, som saa Mange ønske, at vi skulde gjøre, nemlig stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger.

Justitsministeren: Der behøves ikke mange Ord for at betegne Regjeringens Stilling til de foreliggende Vædringsforslag. Regjeringen har med Hensyn til Ordningen af det omstridte Punkt, nemlig de Geistliges Stilling ligeoverfor Værnepligten, stillet et For-

slag, som det fandt rigtigt og billigt og tillige hensigtsmæssigt til at danne et Mæglingsforslag mellem de divergerende Ansuelser hos de to Thing. Dette Forslag er nu tilktraadt af Landstthinget, og det ligger i Sagens Natur, at Regjeringen ikke kan tilktraade eller anbefale noget somhelst andet Forslag til Vedtagelse her i Thinget nu i dette Dieblif. Troer det høie Thing ikke at kunne tiltræde dette Forslag, er jeg overbevist om, at det i Henhold til de Udtalelser, der tidligere ere faldne her i Salen, vil lade Sagen gaae i Fællesudvalg, og vi vilde da see, hvad der kommer ud deraf. Jeg har tidligere udtalt, og jeg har endnu den Formening, at Sagen ved at komme i Fællesudvalg undergives store Farer og Tilfældigheder, og jeg vil derfor bede de Herrer nøie overveie, om de ikke, hvis de paa nogen Maade kunne det ifølge deres Overbeviisning, da Sagen nu foreligger som det endelige Resultat fra Landstthinget, vilde stemme imod alle Vædringsforslagene og vedtage Loven usforandret. Jeg kan ikke troe, at der kan komme Noget ud af et Fællesudvalg, eller at der derfra skulde kunne komme et Forslag, som kunde tiltrædes baade af Regjeringen og af Landstthinget, og som væsentlig fjernede sig fra det Forslag, der nu foreligger. Mulighedernes Rige er ganske vist stort, men jeg kan ikke tænke mig, hvor paa et saadant Forslag skulde gaae ud. Saa Meget tør jeg sige, at jeg antager, at ikke noget af de stillede Vædringsforslag vil kunne vinde Tilslutning baade hos Regjeringen og Landstthinget. Min Stilling er altsaa ganske simpelt og klart den, at jeg indstændig maa opfordre det høie Thing til at forkaaste de Vædringsforslag, der ere stillede; men jeg finder dog Anledning til at udtale mig om, hvorledes jeg betragter de forskjellige Vædringsforslag i Forhold til hverandre, og navnlig om Forholdet mellem det under Nr. 1 stillede Vædringsforslag og de andre. Skal Sagen i Fællesudvalg, vil jeg foretrække, at den kommer der under Afgide af Vædringsforslaget under Nr. 1; thi det er givet, at det ikke indeholder Thingets endelige Mening; det er givet, at Thinget er villigt til at gaae ind